

هزینه های نظامی در خدمت ریاضت اقتصادی در اروپا

اقتباس از: Open Democracy

برگردان: ک - ا لوند

شروع بحران اقتصادی و مالی که از سال 2008 در اروپا گسترش یافت و عمده تجزیه و تحلیل ها از علل بحران کنونی و نقش اصلی آن در بخش سرمایه مالی متمرکز شده است. اما در زمینه افزایش هزینه های نظامی در کشورهای همچون یونان، پرتغال، اسپانیا، انگلیس با وجود همه مشکلات مالی و کاهش هزینه های زندگی و اثرات مخربی که در جامعه داشته بندرت موضوع بحث و گفتگو در محافل اقتصادی و سیاسی قرار گرفته و این دولت ها از کاهش هزینه های خدماتی هیچ گونه تعلل از خود نشان نمیدهند و هم زمان بر افزایش هزینه های نظامی اسرار و تاکید دارند.

از سالهای بین 2003 تا 2009 هزینه نظامی یونان 50 درصد افزایش داشته تنها در سال اخیر با گسترش بحران و فروپاشی اقتصادی کمی کاهش یافته است.

اسپانیا بطور متوسط از سالهای بین 2001 تا 2010 افزایش بودجه نظامی اش 29 درصد بوده است که بخشی از بدهی های دولت ناشی از پرداخت هزینه نظامی میباشد که عاملی در تشدید بحران اقتصادی و ناتوانی دولت در تثبیت کاهش بودجه است.

بارز ترین نمونه از تراژدی بحران اقتصادی قبرس است که 50 درصد از بدهی های ان ناشی از خرید سلاح و افزایش هزینه های نظامی است که دولت قبرس را وادار کرد هم چون دزدان مسلح به سپرده های مردم در بانکها حمله کرده و پولهای آنها را مصادره نماید.

در کشور های دیگر اروپایی با توجه به برنامه ریاضت اقتصادی تشدید در کاهش هزینه های اجتماعی، بهداشت درمان، آموزش و پرورش و سایر هزینه های عمومی، کل کاهش بودجه نظامی کمتر از 5 درصد هم نیست.

با توجه به عمیق تر شدن بحران اقتصادی در اروپا و فشار مضاعف اقتصادی بر زندگی مزد بگیران و افزایش بیکاری و پایین آمدن سطح زندگی این ذهنیت در بین دولت مردان کشور های اروپایی وجود دارد که افزایش هزینه های نظامی بر هزینه خدمات عمومی اولویت دارد.

موسسه تحقیقات صلح بین المللی استکهلم در آخرین گزارش خود در زمینه افزایش نسبی هزینه های نظامی توسط چین و روسیه و سایر کشورهای اقتصادی نو ظهور اشاره دارد. که با تاکید بر رشد اقتصادی این کشورها موجه بودن رشد هزینه های نظامی خود را توجیح میکنند و این مسئله زمینه و بستری شده تا کشورهای اروپایی و ناتو بودن در نظر داشت بحران اقتصادی مزمن بر افزایش هزینه های نظامی خود اسرار داشته باشند و اعتقاد دارند که کاهش هزینه های نظامی با توجه به کسری بودجه بر قدرت مجادلات بین المللی کشورهای اروپایی تاثیر خواهد داشت.

طبق آخرین اطلاعات منتشر شده از موسسه تحقیقات صلح بین الملل در سال 2012 میزان کاهش هزینه نظامی در سطح بین المللی 5.0 درصد بوده است و این کاهش نیم دری در مقاسیه با کل هزینه سالانه 1.7 تریلیون دلاری در مقابل کاهش هزینه های خدمات اجتماعی در صد ناچیزی از کاهش هزینه های این دولتها است.

به اعتقاد صاحب نظران این موسسه هزینه نظامی جهانی نسبت به سالهای قبل از جنگ سرد به مقدار سرسام اوری افزایش داشته است.

در واقع از زمانی که اندرس فوگ راسموسن در سال 2009 به فرماندهی ناتو انتخاب شد در رابطه با امنیت اروپا و دو سوی اقیانوس اطلس هشدار داد. او در کنفرانس امنیت مونیخ در فوریه 2013 در رابطه با امنیت اروپا و نقش ناتو گفت چالش امنیتی نمی تواند صبر کند تا ما مشکلات اقتصادی خود را بر طرف کنیم.

او با تاکید بر این امر که با توجه به بحران اقتصادی و ناامنی اجتماعی ناشی از کاهش هزینه های عمومی در آینده خطرات جبران ناپذیری را دامن خود زد امری که ما توان پرداختن هزینه گران آن را نخواهیم داشت. هم چنین هشدار های او مورد حمایت سایر مسئولین نظامی از جمله ژنرال پاتریک دی روسییر رئیس کمیته نظامی اتحادیه اروپا در جلسه اخیر خود در پارلمان اروپا از او سوال شد چه جایگاهی 500 میلیون اروپایی میتواند در عرصه بین المللی بودن داشتن یک ظرفیت بالا امنیتی در آینده بتواند امنیت آنها را تضمین کند داشته باشد

این تکرار بی امان از جنجال آفرینی رسانه ایی از امنیت و نبود عدم پاسخ های انتقادی و به چالش کشیدن آن این باور را در اذهان عمومی تکرار میکنند که با کاهش هزینه های نظامی ارتش بطور کلی قدرت و کارایی خود را در دفاع از کشور از دست داده است.

اما اروپا با 7 در صد کل جمعیت جهان هزینه نظامی اش 20 درصد هزینه جهانی است. هیچ دلیلی از ترس و وحشت از امنیت خود نباید داشته باشد و مدعی شود که هزینه نظامی اش نسبت به رقبای خود کم است. انگلیس، فرانسه، ایتالیا، المان بزرگترین کشورهای اروپایی خریدار سلاح و تولید کننده و هم چنین صادر کننده سلاح های نظامی هستند.

کشور های اروپایی در زمینه قدرت نظامی بعد امریکا بزرگترین و دومین قدرت نظامی و حتی برتر از روسیه و چین هستند و این بحران امنیتی رئیس امنیتی اروپا که وسواسی غیر موجه نسبت به مسئله امنیت دارد که بیشتر اروپایی ها نیازی مبرم به امنیت اجتماعی و شغلی مناسب در امدی کافی، خدمات بهداشتی سایر الزامات زندگی روزمره دارند. کاهش در پرسنل، کاهش دستمزد و حقوق بازنشستگی برای مردم اروپا بیشتر حائز اهمیت است تا خرید اسلحه.

بودجه مشترک کشورهای اتحادیه اروپا برای خرید اسلحه از 38 میلیارد یورو به 40.9 میلیارد یورو یعنی معادل 10 در صد افزایش داشته است در صورتی که هزینه پرسنل نظامی از 110 میلیارد یورو به 98 میلیارد یورو کاهش یافته است.

با توجه به بحران اقتصادی برنامه های جدید تولید سلاحهای مدرن و پیشرفته در دستور کار این کشورهاست. مدرن کردن سلاحهای هسته ای، جنگنده های جدید، هواپیمای بدون سرنشین، طرح دفاع موشکی، موشک های قاره پیمای، ناوهای جنگی، زیر دریایی های اتمی، وزیر دفاع انگلیس فیلیپ هاموند اعلام کرد 160 میلیارد دلار صرف سلاحهای پیشرفته تا سال 2020 بودجه در نظر گرفته شده است که این بودجه صرف ساخت سلاحهای اتمی و زیر دریایی خواهد شد.

روزنامه گاردین طبق گزارشی از وضعیت کودکان در انگلیس نوشت که هر 4 کودک انگلیسی 1 نفر زیر خط فقر زندگی می کنند.

لغو تولید و نگهداری سلاح های هستی برای دولت های انگلیس و فرانسه هر ساله میتواند میلیارد ها دلار صرفه جویی در هزینه های نظامی داشته باشد.

تنها ضامن امنیت مردم در اروپا تولید سلاح های کشتار جمعی نیست. بیاید به جای هزینه کردن در تولید سرسام آور تسلیحات این ثروت عظیم را در خدمت گسترش توسعه اجتماعی و اقتصادی در جهت برآورده کردن نیاز های مردم کنید. رفاه اجتماعی مهم ترین ضرورت اروپائیان است نه افزایش هزینه های نظامی و کاهش هزینه اجتماعی و سوق دادن مردم به سرایشی فقر و کوبیدن بر طبل جنگ به نام مردم و ترساندن شان از وقوع جنگ.

مدافعان تولید اسلحه به نا درست اینگونه استدلال میکنند که سرمایه گذاری در صنایع نظامی در هر صورت ایجاد اشتغال میکند در صورتی که بیشتر مطالعات تحقیقی نشان داده است که این حجم عظیم از سرمایه گذاری در تولید سلاح فرصت شغلی کمتری نسبت به صنایع غیر نظامی داشته است. با توجه به مطالعات دانشگاه ماساچوست هزینه های دفاعی در هر میلیارد دلار در ارتش نسبت به حوزه های دیگر صنایع کارایی کمتری در ایجاد اشتغال داشته است.

با این واقعیت تا زمانی که دستور کار کشورهای اروپایی اتخاذ ریاضت اقتصادی دایم با چالش های روز افزون اجتماعی مواجه است بهترین راه حل برای کاهش و برون از بحران تنش اجتماعی کاهش هزینه های نظامی می باشد.

کاهش هزینه های نظامی کشورهای اروپایی به 0.6 در صد از تولید ناخالص ملی میتواند سالانه میلیارد ها دلار جلوی هزینه های ناخواسته بگیرد.

غرش صداهایی که در بروکسل گوشخراش تر از همه شنیده میشود صدا های لابی های شرکت های تولید کننده سلاح است که در کریدور های پارلمان اروپا فریاد میزند که فاجعه بزرگ نزدیک است.

اما فاجعه واقعی افزایش هر ساله هزینه های نظامی بالا و معاملات فاسد سوداگران اسلحه که سود سرشاری از فروش اسلحه به حساب شان واریز میشود.

با سرفه جویی از هزینه های نظامی به راحتی میتوان یونان ، و پرتغال ، اسپانیا و سایر کشور های اروپایی را از ورشکستگی اقتصادی نجات داد.

یادآوری این نکته در ذیل ضروری است که هر ساله چندین هزار نفر از سالمندان در انگلیس به علت عدم توانایی در پرداخت سوخت گاز جهت گرم کردن خانه های خود در زمستان از سرما یخ میزند و جان خود را از دست میدهند.

10/05/2013

k.alvand@yahoo.com